

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ระหว่างการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ

A Comparison of Learning Achievement on Parts of Speech of Grade 8
Students between Using Skill Practice Exercises and Traditional Teaching

มานิดา วงศ์สมบุญ^{1,*} และอรนุช ลิ้มศิริ²

Manida Vongsombun^{1,*} and Oranuch Limtasiri²

^{1,2}นวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

^{1,2}Innovative Curriculum and Learning Management, Master of Education, Ramkhamhaeng University

*Corresponding author's email: jumpooncute@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received)

16 มกราคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

20 กุมภาพันธ์ 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

26 มีนาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื้อมนกุล) สำนักงานเขต บางขุนเทียนกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 72 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 36 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องชนิดของคำ (Part of speech) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 10 แผน 3) แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ จำนวน 10 แผน 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ที่มีค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ 0.95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นและการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test)

ผลวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/80.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ เรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ : การสอนแบบปกติ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกเสริมทักษะ

ABSTRACT

The purposes of the research were (1) to create and develop English skills practice exercises for grade 8 students in order to meet the efficiency criterion 80/80 (2) to compare English Learning achievement of grade 8 students on parts of speech through skill practice exercises and traditional teaching. The target group consisted of grade 8 students during the first semester of the academic year 2023 from Ratchamontri (Pluem- Cheumnukul) School. The purposive sampling of the experimental group and the control group has been taught with skill practice exercises and traditional teaching respectively.

The instruments used for this study included (1) skill practice exercises (2) 10 lesson plans of the skill practice exercise (3) 10 traditional lesson plans and (4) English Learning achievement test on parts of speech. The statistics used in the data analysis were mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and independent sample t-test score.

The results of research found that:

(1) The efficiency of skill practice exercises for grade 8 students were 81.75 /80.11 which higher than the efficiency criterion 80/80.

(2) The English Learning achievement of grade 8 students taught by the skill practice exercises was statistically significantly higher than those taught by traditional method at .05 level.

Keywords: Traditional Teaching, Learning Achievement, Practice Exercises

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติเป็นกลไกหลักในการพัฒนา กำลังคนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุขในกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นิยมใช้กัน อย่างแพร่หลายมากที่สุด เนื่องจากเป็นภาษากลางที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก ทั้งในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่จะเข้าถึง

แหล่งวิทยาการต่าง ๆ และค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งปัจจุบันคนจำนวนมากใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลเพื่อการสื่อสาร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้จัดทำตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนมีปัญหามาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับภูมิภาค ผู้เรียนส่วนมากยังมีปัญหาทักษะภาษาอังกฤษหลายประการ ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สาเหตุมาจากผู้เรียนขาดความมั่นใจในตนเอง สืบเนื่องมาจากมีความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร และก็ยังมีความเข้าใจน้อยมากเกี่ยวกับโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์พื้นฐานเหล่านั้น โดยทักษะในการสื่อสารภาษาอังกฤษมีทั้งหมด 4 ทักษะด้วยกัน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการเขียน และทักษะการอ่าน ซึ่งไม่ว่าจะทักษะใดก็ตามจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องเข้าใจโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ก่อนในระดับพื้นฐานของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อจะนำไปสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น มีนักการศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ คนได้พยายามแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น พระสวณัฐกร ฐิตปรภักโม (2565) ได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.00/86.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน มีระดับคะแนนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นอกจากนี้ ดวงสมร อปราชิตา (2547) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนท่าเรือพิทยาคม อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า บทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.75/80.43 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูนมีคะแนนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากที่กล่าวมาผู้วิจัยมีความสนใจพัฒนาการเรียนรู้อิงโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานก่อนเป็นอันดับแรก โดยเน้นไปที่วิธีการสอนทักษะในการจัดกลุ่มคำภาษาอังกฤษ เริ่มกระบวนการโดยใช้วิธีการสอนการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์พื้นฐาน ทั้ง 9 ชนิด Stageberg (1977) เป็นการสอนในระดับจุลภาค (Micro Process) ซึ่งเป็นการจัดกลุ่มคำที่มีความหมายเข้าด้วยกันตามหลักไวยากรณ์แล้วเลือกจำความคิดสำคัญ ๆ จากประโยคนั้น ซึ่งความจำของคนเรามีขอบเขตจำกัด ในระยะแรกถึงทฤษฎีความรู้ซึ่งรูเมลฮาร์ท (Rumelhart, 1981) ให้จำกัดความ “โครงสร้างความรู้” ว่าเป็นโครงสร้างของข้อมูลที่แสดงถึงความคิดรวบยอดทั่วไปซึ่งเก็บไว้ในความทรงจำ มีโครงสร้างความรู้ที่แสดงถึงโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอดต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุสถานการณ์ เหตุการณ์และลำดับของเหตุการณ์ การกระทำและลำดับของการกระทำต่าง ๆ อีกทั้งแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษช่วยในการเรียนการสอนทำ

ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น และทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกในทางบวกกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และกับการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะในแต่ละบทนั้นผู้วิจัยได้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกในเรื่องของชนิดของคำในภาษาอังกฤษให้เกิดประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยในการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นต่อการเรียนภาษาทำให้พัฒนาทักษะได้ดี มณฑนากร เจริญรักษา (2552) กล่าวว่า ความสำคัญของแบบฝึกทักษะเป็นสื่ออย่างหนึ่งในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ ทำให้พัฒนาทักษะในการเขียนได้ดี การนำเอาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มาใช้ในการฝึก การเขียน จะสามารถรู้และช่วยผู้ให้เด็กเกิดความคิด จินตนาการและถ่ายทอดความคิดออกมาเป็น ลายลักษณ์อักษรอย่างมีประสิทธิภาพ การเป็นเครื่องมือในการทบทวนความรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองก็ได้ ทำให้รู้ถึงความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเองในการเรียนภาษาและในวิชาอื่น ๆ

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื่อนนกุล) สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านและเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษได้ คนที่อ่านได้ก็มีจำนวนน้อยมาก จึงเป็นปัญหาส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) เพื่อใช้ในการสอนทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นและเพื่อเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

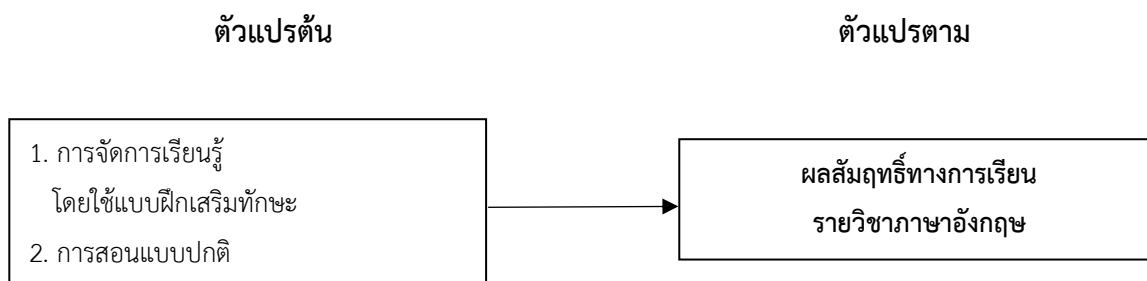
1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม - เชื้อมนุกุล) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและการสอนแบบปกติ ซึ่งมีกรอบแนวคิด ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา และทฤษฎีต่าง ๆ เกี่ยวกับการทำวิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนและการสร้างเครื่องมือ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื้อมนุกุล) จำนวน 4 ห้อง รวมทั้งหมด 160 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื้อมนุกุล) ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) กลุ่มทดลอง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 36 คน กลุ่มควบคุมคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 36 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ใช้เวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

1. Nouns
2. Pronouns

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องชนิดของคำ(Part of speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 เล่ม
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้
3. แผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะเรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 เล่ม โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะแล้วสร้างแบบฝึกเสริมทักษะเรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) พร้อมกับเสนออาจารย์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบภายในของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) พบว่า มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 จากนั้นไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื่อนนกุล) โดยทดลองหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบบรายบุคคลโดยนำหนังสือแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ไปทดลองกับนักเรียน จำนวน กลุ่มย่อย 3 คน โดยคัดเลือกนักเรียนจากนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 1 คน และอ่อน 1 คน เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบฝึกทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ผู้วิจัยบันทึกข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขแล้วนำไปปรับปรุง

1.2 การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม โดยนำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 9 คน โดยคัดเลือกนักเรียนกลุ่มเก่ง จำนวน 3 คน กลุ่มปานกลาง 3 คน และกลุ่มอ่อน 3 คน เพื่อนำข้อมูลมาพิจารณาความสมบูรณ์ของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ผู้วิจัยบันทึกข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขแล้วนำไปปรับปรุง

1.3 การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม โดยนำแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และหาค่าประสิทธิภาพ ได้ค่าประสิทธิภาพ

E1/E2 เท่ากับ 81.75/80.11 แล้วจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ที่ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องชนิดของคำ (Part of speech) จำนวน 10 แผน การจัดการเรียนรู้ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญประเมิน คุณภาพความถูกต้อง ความสอดคล้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) พบว่า มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67 -1.00 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ที่ได้แก้ไขเรียบร้อยแล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยใช้การสอนแบบปกติ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และ ตัวชี้วัดในเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดของ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้และสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบปกติ จำนวน 10 แผน แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญประเมิน คุณภาพความถูกต้อง ความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) และนำมาหาค่าดัชนี ความสอดคล้อง พบว่า มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอน โดยใช้การสอนแบบปกติ ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มควบคุม

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเรื่องชนิดของคำ (Part of Speech) โดยการศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบจากตำราและเอกสารต่าง ๆ และวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สร้างแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และครอบคลุมเนื้อหาสาระ การเรียนรู้ตามแนวคิดของ Bloom จำนวน 38 ข้อ จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) พบว่า มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้เรียนเนื้อหาทั้งหมดมาแล้ว

เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื่อนนกุล) จากนั้นนำผลการสอบไปวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งผ่านการคัดไว้ จำนวน 30 ข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ตามวิธีคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.95 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่ผ่านการทดสอบหาคุณภาพแล้วจัดพิมพ์แล้วไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและกลุ่มควบคุมที่สอนโดยการสอนแบบปกติ
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและกลุ่มควบคุมที่สอนโดยการสอนแบบปกติ
3. นำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปทดสอบกับนักเรียนทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะและกลุ่มควบคุมที่สอนโดยการสอนแบบปกติ
4. นำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) มาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้สูตร $E1/E2$ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มาวิเคราะห์ผลโดยทดสอบค่า T-Test แบบ Independent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม

ทดลอง	จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนนระหว่างเรียน (80 คะแนน)		แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (40) คะแนน		ค่า ประสิทธิภาพ E1 / E2
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ(E2)	
ภาคสนาม	36	32.70	81.75	24.00	80.00	81.75/80.11

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของหนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่นำไปทดสอบหาประสิทธิภาพภาคสนาม ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/80.11 แสดงว่าหนังสือแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื่อมนุกูล) โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและการสอนแบบปกติ

คะแนนทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	เฉลี่ย	S.D.	df	t	sig
หลังเรียนทดลอง	36	30	24.36	16.81	70.00	3.99*	0.00
หลังเรียนควบคุม	36	30	20.69	13.59			

*p<.05

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและการสอนแบบปกติ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 24.36 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 16.81 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.69 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.59

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ที่สร้างขึ้นมานั้นสามารถนำไปใช้ป็นสื่อประกอบการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพได้ รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.75/80.11 จะเห็นได้ว่า

ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of speech) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of speech) มีองค์ประกอบที่หลากหลาย ได้แก่ การออกแบบนวัตกรรม เนื้อหา ภาษา ภาพประกอบ และประสิทธิภาพความคงทน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญช่วยส่งเสริมทักษะในการเขียน ดึงดูดความสนใจ ทำให้เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ ย่อยต่อการทำความเข้าใจ มีจัดเนื้อหาเป็นลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก ตลอดจนคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่ดีจากผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการปรับปรุง จึงส่งผลให้แบบฝึกเสริมทักษะ มีประสิทธิภาพเหมาะที่จะนำไปใช้เป็นส่วนประกอบการเรียนรู้ที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ใจ เพชรฤทธิ์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนบ้านคลองนามิตรภาพที่ 201 โดยแบบฝึกทักษะ ใช้เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกทักษะกับผู้เรียน เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.60/86.83 และสอดคล้องกับวิจัยของ นฤมล แวสอน (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบฝึกปฏิบัติที่ช่วยให้นักเรียนทำการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 8 สัปดาห์รวมเป็นเวลา 16 ชั่วโมง โดยมีแผนการ 8 จัดการเรียนรู้ในการใช้แบบฝึก จำนวน 8 แผน ในภาคการศึกษาปกติเป็นสื่อการเรียนรู้พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ คือ My school At school Our food และ At the zoo โดยใช้เวลาจัดการเรียนรู้หน่วยละ 4 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 87.50/89.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฏฐ์นรี ละม้ายแข (2562) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Food for us ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอินทร์มรรยอนุสรณ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.03/80.10 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพรินทร์ ชมภูภูมิ (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of Speech สำหรับนักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยบทเรียนโปรแกรมและจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of speech สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of Speech ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 87.00/84.47

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยแบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ มีความน่าสนใจ สีสวยงาม การเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สอบถามครู นักเรียนเรียนรู้และค้นคว้าด้วยตนเองและสรุปเป็นองค์ความรู้ช่วยให้นักเรียนปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพรินทร์ ชมภูภูมิ (2561) ที่ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Part of speech ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยบทเรียนโปรแกรมกับการจัดการเรียนรู้ แบบปกติกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ปี การศึกษา 2561 จำนวน 100 คนได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ บทเรียนโปรแกรม เรื่อง Part of Speech แบบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยได้พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ บทเรียนโปรแกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภวรัญชน์ รุจิวิรัตน์กุล (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Direct and Indirect Speech ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Direct and Indirect Speech ชุด Listen and Speak Fluently มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของ อกนิษฐ์ งามศรี (2561) ได้ทำการ วิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านพัฒนา 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Occupations ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภัสรา สัตถา (2561) ได้ศึกษาวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์ คลองสิบสาม ปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง Grammar in Context หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนโดยแบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครูควรเตรียมแบบฝึกเสริมทักษะให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

ให้ทุกคนได้ฝึกด้วยตนเองภายใต้การดูแลของครู คอยช่วยเหลือแนะนำ ให้กำลังใจ และประเมินผลการเรียนเป็นระยะ เพื่อให้การเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์

2. ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) ครูควรแนะนำวิธีขั้นตอนในการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ ให้ชัดเจนเพื่อให้นักเรียนจะได้เกิดความเข้าใจตรงกันและสามารถใช้แบบฝึกเสริมทักษะได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะในสาระอื่นๆ ของวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อจะเป็นประโยชน์ในการนำไปประกอบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. ควรมีการศึกษาค้นคว้าของพฤติกรรมผู้เรียน หลังจากที่ได้รับการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เช่นในด้านความรับผิดชอบ ความสนใจ ความพึงพอใจ

3. ควรศึกษาปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง ชนิดของคำ (Part of Speech) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ณัฐนันท์ ละเอียด. (2562). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนแบบปกติ*.

[วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ดวงสมร อปราจิตา. (2547). *การศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยหนังสือการ์ตูนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นฤมล แวสวน. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง].

พระสวณัฐกร ฐิตปรกฏโม. (2565). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกล้า*. *วารสารพุทธอาชีวศึกษา* *Buddhist ASEAN Studies Journal (BASJ)*, 8(2), 21-28.

พิมพ์ใจ เพชรฤทธิ์. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- ไพรินทร์ ชมภูภูมิ. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง *Part of Speech* สำหรับ นักเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยบทเรียนโปรแกรมและจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสระบุรีวิทยาคม. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภารัญญ์ รุจิวิธานันท์กุล. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง *Direct and Indirect Speech*. โรงเรียนแคมป์สนวิทยาคม.
- มณฑนากร เจริญรักษา. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศบัณฑิตวิทยาลัย]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อกนิษฐ์ งามศรี. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านพัฒนา 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง *Occupations*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อภัสรา สัตถา. (2561). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง *Grammar in Context* กับวิธีสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนเทพศิรินทร์ คลองสิบสาม ปทุมธานี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิตศึกษา สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้]. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Rumelhart, D.E. (1981). *Schemata: The Building Blocks of Cognition*. John Guthrie (Ed.). *Comprehension and Reading Reviews*. International Reading Association.
- Stageberg, C.N. (1997). *An Introductory English Grammar*. Holt, Rinehart and Winston.